

עירובין פט

וכן שתי דיוטאות זו כנגד זו, מקצתן עשו עוקה ומקצתן לא עשו עוקה, את שעשו עוקה - מותרין, את שלא עשו עוקה - אסורין

נוסח 2	נוסח 1	
לא שנו אלא שלא עירבו, אבל עירבו - מותרין	אפילו עירבו	הסבר רבא למשנה
וכי לא עירבו, מאי טעמא לא?	אמר אביי: מאי טעמא? אילימא משום נפישא דמיא, והתניא: אחת לי עוקה, ואחת לי גיסטרא בריכה ועריבה, אף על פי שנתמלאו מים מערב שבת - שופכין לתוכן מים בשבת!	דחייה/קושי
אמר רב אשי: גזירה דילמא אתי לאפוקי ממאני דבתים להתם		תירוץ

רבי מאיר	חכמים	רבי שמעון	
כל גגות העיר רשות אחת, ובלבד שלא יהא גג גבוה עשרה או נמוך עשרה	כל אחד ואחד רשות בפני עצמו	אחד גגות ואחד חצירות ואחד קרפיות - רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן, ולא לכלים ששבתו בתוך הבית	
קושי: מאי קסבר? אי קסבר: כשם שדירין חלוקין למטה, כך דירין חלוקין למעלה, אמאי רשות אחת הן? ואי קסבר אין חלוקין, דכל למעלה מעשרה רשות אחת היא - אפילו גג גבוה עשרה ונמוך עשרה, נמי! תירוץ: אמר להו אביי: לא שמיע לכו הא דאמר רב יצחק בר אבדימי, אומר היה רבי מאיר: כל מקום שאתה מוצא שתי רשויות והן רשות אחת, כגון עמוד ברשות היחיד גבוה עשרה ורחב ארבעה - אסור לכתף עליו, גזירה משום תל ברשות הרבים. הכי נמי, גזירה משום תל ברשות הרבים	כשם שדירין חלוקין למטה, כך דירין חלוקין למעלה		הטעם

דיון בהסבר של אביי בשיטת ר' מאיר

הסיקו מסקנה מדברי אביי: סבור מינה אפילו מכתשת ואפילו גיגית.
דחייה: אמר להו אביי, הכי אמר מר: לא אמר רבי מאיר אלא עמוד ואמות הריחים, הואיל ואדם קובע להן מקום.
קושי על דברי אביי: והרי כותל שבין שתי חצירות, דקבוע, ואמר רב יהודה: כשתימצי לומר, לדברי רבי מאיר: גגין רשות לעצמן, חצירות רשות לעצמן, קרפיות רשות לעצמן.
 מאי לאו, דשרי לטלטולי דרך כותל!
תירוץ: אמר רב הונא בר יהודה אמר רב ששת: לא, להכניס ולהוציא דרך פתחים.

וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות בפני עצמו.

רבי	שמואל	
אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	מותר לטלטל בכולו	
	מותר לטלטל בכולו	במחיצות הניכרות
לא אמר: "גוד אסיק מחיצתא"	דאמר: "גוד אסיק מחיצתא"	במחיצות שאינן ניכרות

קושי על רב: תנן, **וחכמים אומרים: כל אחד ואחד רשות לעצמו**. בשלמא לשמואל נחא, אלא לרב קשיא.

תירוץ: אמרי בי רב משמיה דרב: שלא יטלטל שתי אמות בגג זה, ושתי אמות בגג זה.

עוד קושי על רב: והא אמר רבי אלעזר: כי הוינן בבבל הוה אמרינן: בי רב משמיה דרב אמרו: אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות, והני דבי שמואל תנו: **אין להן אלא גגן**.

מאי "אין להן אלא גגן", לאו דשרו לטלטולי בכוליה?

דחייה: ומי אלימא ממתניתין, דאוקימנא שלא יטלטל שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה? הכי נמי, שתי אמות בגג זה ושתי אמות בגג זה.

דברי רב יוסף על שיטת שמואל:

תגובת אביי	דברי רב יוסף	
את אמרת ניהלן, ואהא אמרת ניהלן: גג גדול הסמוך לקטן - הגדול מותר, והקטן אסור . ואמרת לן עלה: אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא שיש דיורין על זה ודיורין על זה, דהויא לה הא דקטן מחיצה נדרסת. אבל אין דיורין על זה ועל זה - שניהן מותרין	לא שמיע לי הא שמעתא	רב יוסף לא זוכר ואביי מזכיר לו
והא דיורין אמרת לן!	אנא הכי אמרי לכו: לא שנו אלא שיש מחיצה על זה ומחיצה על זה, דגדול מישתרי בגיפופי, וקטן נפרץ במלואו. אבל אין מחיצה לא על זה ולא על זה - שניהן אסורין	רב יוסף מתקן דברי אביי ואביי מקשה
	אי אמרי לכו דיורין, הכי אמרי לכו: לא שנו אלא שיש מחיצה ראויה לדירה על זה ומחיצה ראויה לדירה על זה, דגדול מישתרי בגיפופי וקטן נפרץ במלואו. אבל יש מחיצה ראויה לדירה על הגדול, ואין ראויה לדירה על הקטן - אפילו קטן שרי לבני גדול. מאי טעמא? כיון דלא עבוד מחיצה, סלוקי סליקו נפשיהו מהכא. כהא דאמר רב נחמן: עשה סולם קבוע לגגו - הותר בכל הגגין כולן	רב יוסף מתקן קצת את דבריו

עוד הלכה קשורה: אמר אביי: בנה עלייה על גבי ביתו ועשה לפניה דקה ארבע - הותר בכל הגגין כולן.

הלכה אחרת בקשר לדקה: אמר רבא: פעמים שהדקה לאיסור, היכי דמי - דעבידא להדי תרביצא דביתהו, דאמר לנטורי תרביצא הוא דעבידא.

